

Beszámoló Amerikából

Szerző Administrator
2012. november 03.
Utolsó frissítés 2012. november 03.

Tengernyi emlékkép töredék a Tengerentúlról

Elsősorban lélektani és szociológiai utazás volt. Másodsorban feledhetetlen emlékképek. Ezentúl énekeltem és szónokoltam is.

Felsejlő foszlányaim: hazát- nyelvet nem feledők, a korosztályonként, társadalmi csoportonként és vallás szerint szeparálódók magyar betegségei, a gyereklemezemre szülő anya New Jerseyben, Manhattan forgatagában hozzám lépő ifjú hölgy, aki megkérdezte: csak nem maga a Szvorák Katalin? De felsejlik Ernő bácsi Clevelandból Aranka nevű autójával, a 101 éves és liternyi borokat fogyasztó Charlie Báró - eredetileg a Maros mentéről, az illegálisan tengődő bébiszitterek és kétkezi munkások a felhőket karcoló épületek közt, Tamásyék és Mekisék magyarságféltő-őrző küldetése, a tiszteletbeli konzul pirított gesztenyéje baconba csomagolva, Sajgó Szabolcs vers-örkődő irodalmi mentsvára Torontóban, a fajsúlyos Niagara, Edina és Sándor mesés románca, önfenntartó amisok és mennoniták, Picasso a Guggenheimben és Carmen a Metropolitan-ban, ezentúl: Szilvi, Józsi, Timi, Ákos és Ági, Évák, Gyurikáék....., a Sandy hurrikán, aki nem volt szende, a kanadai hegyi tájak vad pulykákkal és őzikékkel és még sorolhatnám...A nyitóképre kattintva megnyílnak az emlékkép-foszlányok!

Hivatalosított hírértékek a koncertkörútról és az 56-os ünnepi szónoklatról:

<http://www.evangelikus.hu/aktualis/szvorak-katalin-az-amerikai-magyar-evangelikusok-vendege/?searchterm=szvorak>

<http://www.evangelikus.hu/aktualis/szvorak-katalin-a-torontoi-magyar-evangelikusok-vendege>

<http://www.evangelikus.hu/teologia/1956-noi-szemmel-2013-szvorak-katalin-unnepi-beszede-clevelandban/?searchterm=szvorak>

<http://hetivalasz.hu/usaenokvalasztas2012/ma-mar-nincs-egyseges-szavazas-a-magyarok-koreben-56136>

<http://www.felvidek.ma/kitekinto/europa-vilag/36195-szvorak-katalin-az-amerikai-magyar-evangelikusok-vendege>

Szvorák Katalin a torontói magyar evangélikusok vendége

Evangélikus.hu.Létrehozás: 2012. október 29., 07:32 Legutolsó módosítás: 2012. október 29., 11:52

Az amerikai magyar evangélikus egyház meghívására koncertezett Szvorák Katalin Liszt-, Kodály- és alternatív Kossuth-díjas énekművész az Egyesült Államokban, majd a torontói Magyar Ágostai Hitvallású Evangélikus Egyház meghívására nagy sikerű záróhangversenyt adott 2012. október 27-én. Egy nappal később a művésznő az evangélikus istentiszteleten is szolgált, majd Sajgó Szabolcs jezsuita atya „Kapuid bennem” című új verseskötetének bemutatóján is közreműködött. Az énekesnő először járt Kanada földjén, így első benyomásairól kérdeztük. Szöveg: Mekis Éva „Már a Niagaránál, de Torontóban még inkább éreztem a különbségeket az Egyesült Államokhoz képest” - vallotta a művésznő Mekis Évának, a Magyar Ágostai Hitvallású Evangélikus Egyház felügyelőjének. - Az utcákon járva, éttermekbe bekukkantva komoly európaiságot éreztem, de elsőként az emberek őszinte mosolya, spontán kommunikációja ragadott meg. Jólesett hallani a sokféle nyelvet, így halottam szlovákot, ukránt, lengyelt is. A multikulturalitás itt valóban élő, és a kisközösségek nyelvet, vallást őrző szentélye még fontosabb szerephez jut, mint a gyorsan bedaráló olvasztótégelyben, azaz az Egyesült Államokban.”

„A torontói magyarságban is jelen lévő generációs megosztottság talán legkönnyebben az ökumené jegyében orvosolható - állítja a művésznő. - Erre meggyőző példa az én teremtetést dicsérő koncertem, ahol nemcsak népdalok hangzottak el, de hét történelmi egyházunk teremtett világot idéző énekei is. Felemelő volt a görög katolikus, baptista, zsidó, református, római katolikus és evangélikus énekeket megszólaltatni egymás után, mert ekkor éreztem igazán, hogy mindig azt kell keresnünk és felmutatnunk, ami minket összeköt, és nem azt, ami elválaszt. Tiszteletet parancsoló és példát adó az a maroknyi magyar evangélikus, akik meghívtak engem és meghívták a többi magyar egyház képviselőit, tagjait. Az evangélikusokat tartom a legnyitottabbaknak az összetartozás megteremtésére. Az aktuálpolitikától távolságot tartó egyházzól van szó, de olyan cselekvő egyházzól, amely a történelem során mindig csak a legfontosabb pillanatokban lépett színre, például elsőként - és szinte egyedül - cselekedett Sztého püspök 1944-ben, de 1945-ben a szlovákiai magyar kitelepítések ellen is csak a cseh evangélikusok tiltakoztak az összes egyház közül. Clevelandben is az evangélikus Tamásy házaspárnak köszönhetően találkozunk havonta a különböző felekezetű magyar lelkészek, papok. Itt, Torontóban ismét az evangélikusok cselekedtek először koncertmeghívással, így jutottam el Kanadába. Bár Torontóban van egy élő, 80 éves múlttal rendelkező magyar evangélikus gyülekezet, mégis nehéz a helyzet, hiszen saját lelkészük és templomuk nincs, és a lelkigondozás sem megoldott. Kéthetente több mint tíz órát autóznak Tamásyék felváltva

Clevelandből Torontóba és vissza, hogy alig féltucatnyi lutheránusnak megtartsák az istentiszteletet. Mi a Kárpát-medencében el se tudjuk képzelni, hogy mekkora lelki energiával, mekkora hittel kell rendelkeznie annak, aki ezt a szolgálatot vállalja. Az itt élő hívőket nemcsak a szülőföld távolsága, az idegen környezet, de az anyanyelv megtartásának nehézsége is fenyegeti mindennap. Jó volt találkozni olyan másod-, harmadgenerációs magyarokkal, akik folyékonyan beszélik a nyelvet és őrzik hagyományainkat."

Szvorák Katalin küldetését így foglalta össze: „Nagyon örültem az észak-amerikai küldetésemnek, szolgálatomnak azért is, mert ökumenikus műsorom értő fülekre talált itt. Életem végéig hálás szívvel fogok gondolni magyar evangélikus testvéreimre, akik kis egyházként nagyot mernek álmodni, és az álmaikat életre keltik."

Szvorák Katalin az amerikai magyar evangélikusok vendége

2012. október 22.

T.E., Felvidék.ma

Szvorák Katalin a Nyugat-Clevelandi Magyar Evangélikus Egyház vendégeként október 10. és november 1. között szólóhangversenyeket tart Észak-Amerika különböző helyszínein.

Az első koncertekre New Jersey államban és New York városában került sor, majd a clevelandi evangélikus templom következett, ahol közel másfél órás előadásán rövid zenetörténeti sétán vehettek részt a szép számmal megjelent magyarok. A koncert az ökumené jegyében 7 egyház teremtest dicsőítő énekeivel kezdődött, majd az egyházenek-régizenei-népzenei áthallások, dallamvándorlások következtek, rövid szünet után külön műsorral kedveskedett a művész a jelen lévő gyermekeknek. " Azt mondják ötven fölött kezd az ember bölcsebbé válni. Hát ez valóban igaz az amerikai kiruccanásra eddigi tapasztalataim alapján - nyilatkozta Clevelandben Szvorák Katalin, aki nagy várakozással tekint a torontói előadásai elé. "Első koncertkörutam 13 éve közel 30 egyetemen az amerikaiak kipszmájlingos, pénz és sikerorientált, pszichológusokkal és pszichiáterekkel tarkított arcát mutatta meg és elsősorban lehengerlő magabiztosságukat. Ugyanezt tapasztaltam a Folger Libraryban, Washingtonban néhány évvel később, amikor Orbán Viktor kitüntetésekor az amerikai himnusz is énekeltem, melyet a felső tízezer hatalmas vastapssal jutalmazott. Ez a mostani utam viszont a legélménydúsabb, hála Tamásy Éva és Zoltán clevelandi lelkészünknek. Valóban az itteni magyar társadalom teljes szociológiai-ideológiai arculatát ismerhettem meg és azt a hihetetlen önfeláldozó szolgálatot, melyet itt a végeken az evangélikusok végeznek. Az atomjaira hulló társadalomban egy torzsalkodásoktól sem mentes szórványmagyarságban hihetetlen felelősséggel lehet csak lelkeket gyógyítani és menteni, úgy, ahogy ezt Tamásy Éva teszi, aki nyitottságával, hatalmas lelkével istápolja az itteni végeken élőket. Gyengülő romokon erős várat épít."

Vasárnap 21-én, Szvorák Katalin a clevelandi magyar evangélikus gyülekezet templomában tartotta 1956-ot idéző ünnepi beszédét, 1956 és a nők címmel. A művész Faludi György ismert, szívet facsaró 56-os versével indított, majd beszédében hosszan és szívhez szólóan ismertette a nők komoly, felelősségteljes szerepét szabadságharcunk alatt, mert "A forradalmat kivívó pesti srácok mellett ott vannak már a pesti lányok is. Fiatal egyetemisták és idős matrónákat egyaránt elítélt később az eltipró-megtorló gépezet. Hat magyar nőt végeztek ki 1956-os tetteikért... Talán nincs még ilyen pillanata a magyar történelemnek, ahol a magyar nők ennyire sokan és ennyire egyszerre lépnek be nemzetük történelmébe.... de ez a lépés rögtön a legnagyobb és talán a leginkább hozzánk, nőkhöz illő. Olyan emberekhez, akiktől pedig a kommunizmus, mint akárcsak bármely más elnyomó rendszer nem követelte meg, hogy zászlóvivő legyen." Beszédében többek közt kiemelte : "Mi, jelenünk magyar asszonyai ugyanúgy érzünk, s ha kell, ugyanúgy teszünk, mint elődeink. A borzalmas és esztelen világot mi, nők tudjuk talán a legkönnyebben és leghamarabb felismerni, mint ahogy mi is tudunk érte a legtöbbet szenvedni. Népdalaink százai vallanak arról a gyötrelmes fájdalomról, amelyekben a szabadságért a halált is vállaló katonafiút, vagy férjet siratják az asszonyok. Akkor még semmit, vagy alig valamit tehettek a lelki kínok ellen, mint kiénekeltek bánatukat. 1956 hős női már nem énekeltek. Ők cselekedtek, mert a haza, a honfitársak, de a család is ezt kívánta tőlük."

Ünnepségünkön a cserkészek is szépen szerepeltek. A cserkész lányok szép szavalata és éneke tette meghitté az együttlétet. Tamásy Márton zongorajátéka felemelő volt, ugyanígy Tamásy Viola: Hej tulipán, tulipán című éneke. A Kis Magyar Kórus Tamásy Zoltán lelkész vezetésével együtt énekelte Szvorák Kati a Mert a haza nem eladó című éneket, valamint a Szózatot. A közös ima, a lélektől lélekig ható ének, Szvorák Kati sugárzó lényé megérezte velünk, hogy jó keresztyénnek és magyarnak lenni azon a helyen, ahová az Úr küldött.

T.E., Felvidék.ma

A magyarokon a világ szeme: Rajtuk múlik, ki lesz az elnök?

Akár döntő is lehet a magyar szavazat az elnökválasztáson

Balla Eszter (San Francisco)

- vilag@hetivalasz.hu

Utolsó módosítás:

2012.10.25. - 16:00

Létrehozás:

2012.10.24. - 14:00

Ohio, Ohio, Ohio! - az elnökválasztás legfontosabb ingadozó államának nevétől hangos az amerikai sajtó. Aki megnyeri

Ohio államot, azé lehet az elnökség, tartják a szakértők. Mindkét jelölt keresi a szavazók kegyeit. Ohio államban, különösen Cleveland városában jelentős számú magyar közösség él. Mint Böjtös László tiszteletbeli magyar konzul elmondta, ma már nincs egységes szavazás a magyarok körében. Míg az 56-os nemzedék inkább a republikánusokra, a fiatalabbak a demokratákra szavaznak. Négy évvel ezelőtt volt egy „Magyarok Obamáért” elnevezésű mozgalom, de idén szervezett támogatásról nem tud a konzul egyik oldalon sem. Az emigrációs vezetők is megoszlanak, az Amerikai Magyar Koalíció elnöke, Max Teleki például demokrata, de szervezetükben mindkét párt támogatói megtalálhatók.

2004-ben az azóta elhunyt Richard Holbrooke diplomata segítette John Kerryt Ohióban, aki a beszédre magával vitte magyar származású feleségét, Kati Martont is. A konzul nem tud arról, hogy akár a Republikánus, akár a Demokrata Párt kampányolna idén a magyar szavazatokért. De emlékeztetett arra, hogy a Magyar Lobbi vezetője, Lipták Béla mindkét jelöltnek írt, s jelezte, hogy sok választó a magyar ügyek támogatásától teszi függővé szavazatát. A clevelandi magyarság hétvégén tartotta 1956-os megemlékezését az Egyesült Magyar Egyletek szervezésében, a helyi evangélikus templomban. Az ünnepség vendége és szónoka Szvorák Katalin Liszt-díjas népdalénekesnő volt. Beszédének elején Faludy György 1956, te csillag című versét idézte. Majd a pesti srácok mellett a nők szerepéről beszélt az 56-os forradalomban. Az ötvenhatos nők cselekedtek, mert ezt követelte tőlük a haza. Egyetemistákat és idős asszonyokat egyaránt elítélt az elnyomó gépezet, hat nőt ítéltek halálra a forradalomban való részvételük miatt. Példájukat idézve kijelentette, hogy a nők a mai napig a szabadságvágy legfőbb hordozói, hiányának igazi szenvedői. Az anyanyelvüket máig példásan őrző cserkész fiatalok az ünnepség aktív részesei voltak. Bár Ohióban ma mindenki Obamáról és Romney-ről beszél, a clevelandi magyarok a forradalom előestéjén a szabadságért áldozatot hozó pesti srácokat és pesti nőket idézték meg.

1956 női szemmel - Szvorák Katalin ünnepi beszéde Clevelandben

Evangelikus.hu - Létrehozás: 2012. október 22., 11:06 Legutolsó módosítás: 2012. október 25., 12:19

2012. október 21-én Szvorák Katalin a clevelandi magyar evangélikus gyülekezet templomában tartotta 1956-ot idéző ünnepi beszédét „1956 és a nők” címmel. Az alábbiakban ezt olvashatják. Szöveg: Szvorák Katalin

1956 női szemmel

Tisztelt ünneplő közönség!

Faludy György szerint a magyar népnek minden évszázadban egyszer meg kellett küzdenie szabadságáért, nemzeti függetlenségéért. 1703-tól 8 éven keresztül, 1848-ban másfél évig, 1956-ban viszont már csak 13 napig tarthattak a hazai és külföldi költők által oly sokszor megénekelt, de el is siratott szabadságharcunkéink.

Mindhárom viadalunk katonailag elbukott - de mindhárom mélyen beépült önazonosságunkba. Mi, magyarok, ma 2012-ben egyszerre vagyunk kurucok, honvédek és 56-os forradalmárok.

Mindhárom viadalt egyre több és egyre nagyobb nemzeti összefogással tudtuk végigharcolni az egyre több és egyre nagyobb túlerővel szemben. De míg Rákóczi vitézei kimerültek, Kossuth honvédeit pedig kétszeres létszámfölény kényszerítette térdre, épp 56 évvel ezelőtt már csak a többszörös túlerő szoríthatta új terrorba.

A nemzet mindegyik kataklizma ellen összefogással küzdött, majd néma ellenállással tűrt.

Ennek az összefogásnak 300 évvel ezelőtt még szinte csak mutatóban voltak nők, asszonyok, Zrínyi Ilonák a tagjai. 150 éve már a harcosok közé is tucatjával jelentkeztek önként a magyar „Mária főhadnagyok”. Az 1956 őszi pesti utcákat megőrkítő fényképeken azonban már nem ritkák a hölgyek.

A forradalmat kivívó pesti srácok mellett ott vannak már a pesti lányok is.

Fiatal egyetemistákat és idős matrókat egyaránt elítélt később az eltipró-megtorló gépezet. Hat magyar nőt végeztek ki 1956-os tetteikért.

Azt fogták rájuk: gyilkosok! Börtönbe zárt, megkínzott sorstársaikat pedig bérenceiknek, felbujtóknak titulálták!

De vajon ki meri ezt elhinni az orvosként a kimerültségig dolgozó Tóth Ilonáról?

Ki meri ezt hinni a Corvin közben harcoló, szerelme hívására 1957-ben hazatérő Sticker Katalinról?

Ki meri pálcát törni a bátorságáért húszévesen kivégzett Mányi Erzsébet felett?

Lehet-e igaz bírálója annak a népnek, ahol a véres sérülések több mint tizedét nők szenvedték el?

Az egri nők 1552-ben nem annyira karjuk erejével, mint megjelenésük látványával buzdították a csüggedő végváriakat. Lettek követőik!

1956-ban a mi elődeink, lányok, asszonyok immáron százszámra jelentkeztek a barikádokon, a sebesültszállítóknál, az élelmiszer-küldemények összeállításainál.

Mert a terror őket is elérte.

Mert ők is tenni akartak ellene.

Mert a nép őket is hívta.

Nagymamáink ők, de a megszállók szüleink generációját is büntetni akarták: a forradalmat követően elítélt legfiatalabb lány még csak 14 éves volt!

Elítélték őt is, mert a hatalom megrettent a forradalomtól.

Megrettent attól az igazi összefogástól, ahol a magyar nők válllvetve küzdöttek férfi társaikkal. Talán nincs még ilyen pillanata a magyar történelemnek, ahol a magyar nők ennyire sokan és ennyire egyszerre lépnek be nemzetük történelmébe... de ez a lépés rögtön a legnagyobb és talán a leginkább hozzánk, nőkhöz illő. Olyan emberekhez, akiktől pedig a kommunizmus, akárcsak bármely más elnyomó rendszer, nem követelte meg, hogy zászlóvivők legyenek.

De 1956. október 23-án a forradalom talán legszebb pillanatát egy fiatal magyar lánynak köszönhetjük. A Bem térhez

közeli utcákon tüntető tömeg ekkor lett figyelmes az egyik ház ablakából lyukas nemzeti zászlót lengető lányra. Az első lyukas nemzeti zászlót ezután száz meg száz kommunista címertől megfosztott lobogó követte.

A szabadság trikolórja.

Az a szabadságzászló, amelyet már a francia festők is hölgy kezébe festettek, s amelynek fátylóját itt, az Egyesült Államok földjén is egy csodás női szobor emeli a magasba.

Ám 1956-ban ezt a szabadságot nem csak egy magyar hölgy kezébe adta a sors!

Egy korabeli újság idézete hűen tükrözi a magyar nők döbbenetes szerepét:

„Te jöttél elől, te, Vöröshajú Lány. Arcod a csata izgalmában égett. Egyik kezeden a mi drága nemzetisínű zászlónk lobogott. A másik kezeden a szabadság fegyverét tartottad. Mi, akik akkor láttunk téged, soha nem felejtünk el. Egy nemzet szabadsága lángolt benned.”

Hisszük és tudjuk: az újságíró nem túlozott! De nem túloz az a clevelandi magyar orvos sem, aki szerint „A szabadság nem bír el megalkuvást. A félszabadság pedig a szabadság kigúnyolása.”

Mi, jelenünk magyar asszonyai ugyanúgy érzünk, s ha kell, ugyanúgy teszünk, mint elődeink. A borzalmas és esztelen világot mi, nők tudjuk talán a legkönnyebben és leghamarabb felismerni, mint ahogy mi is tudunk érte a legtöbbet szenvedni. Népdalaink százai vallanak arról a gyötrelmes fájdalomról, amellyel a szabadságért a halált is vállaló katonafiút vagy -férjet siratják az asszonyok. Akkor még semmit vagy alig többet tehettek a lelki kínok ellen, mint hogy kiénekeltek bánatukat.

1956 hős női már nem énekeltek. Ők cselekedtek, mert a haza, a honfitársak, de a család is ezt kívánta tőlük.

A forradalomban önkéntes sebesültszállítást vállaló Tóth Ilona így vallott erről hóhérai előtt:

„...féltettem a fiatalokat és nem utolsósorban magamat is... ember vagyok.”

Sok ezer Tóth Ilona vállalta, hogy ember maradt az embertelenségben.

A nőknek óriási szerepe volt abban, hogy tartották a lelket a férfiakban. A harcok szünetében a nők sorban álltak kenyérért, óvták, gondozták a gyermekeket. Igyekeztek a normális életnek legalább a látszatát megőrizni.

A harcok alatt pedig töltötték a Molotov-koktélok, töltötték és hordták a pesti srácoknak a tejesbögréket, a zsíroskenyereket. Készítették a kötszereket, kötötték a sebesülteket, de voltak, akik futárszolgálatot is vállaltak.

A forradalom leverését követően pedig szembe kellett nézniük a megtorlás borzalmaival, a férjek, apák, társak elhurcolásával, a megaláztatásokkal és a hétköznapi nyomorúságokkal. Sokukat rúgták ki az állásából a férj, az apa, a társ miatt.

Ők voltak azok, akik naponta gyülekeztek fogságba vetett szeretteik börtöne előtt, csak hogy egy szót válthassanak velük, hogy egy pillanatra ismét találkozzon a remény szemsugara a meggyötörtek lopott pillantásaival. Ők voltak, akik csomagot vittek, hírt hoztak, de egymás csonka családjait is reménnyel és hittel éltették.

A győztes hatalom sem mert fellépni a női szeretet, az anyai ösztön elemi erejével. Az 1956. december 4-ei budapesti nőtüntetés néma gyászfelvonulása harcokcsik és fegyveresek tömegei előtt nyitott magának utat. Nem hiába kérték a felvonulás férfi szervezői a magyar nőket: „Magyar anyák! Magyar lányok, asszonyok! Most rajtatok a sor!” „Roppant nagy a ti erőtök! Még a golyó sem fog benneteket!”

Ez volt a szuronyok és krizantémok napja. A tüntető nők nem engedtek férfiakat maguk közé! Nem engedték, mert minden magyarért, apáért, fiúért, de ugyanúgy asszonyokért és lányokért is tüntettek.

A legtöbb elítélt felesége, élettársa csak évek múlva juthatott újra állandó álláshoz. Addig alkalmi munkákból tartották fenn a családot. A hosszú fogság kapcsolatok ezreit tette tönkre, nők tízezreinek lelkét gyötörte meg.

Kedves magyar honfitársaim!

Értelmetlen nem ismer a történelem. De azt a népet, amely nem próbál meg mindent, még a lehetetlent is, maga mögé sodorja, más népek mögé utasítja.

1956 forradalmának nem adatott meg fél év, hogy rendezze a sorait, sem újabb egy, hogy majdnem sikeres honvédelmet folytasson, mint 1848/49-ben. De megadatott, hogy mi, nők immáron ne csak a harcokba küldjük fiainkat, hanem akár újra erőt adjunk a vesztes háború után nekik, újabb erővel, újra lelket öntsünk beléjük!

A magyar nemzet nemcsak túlélte '56 megtorlását, de le is győzte az 56 évvel ezelőtti pusztítást.

Ehhez a mi elődeinkre, '56 lányaira és asszonyaira is szükség volt!

...és kellett az az erő, az a remény és az a derű, amely nélkül nem lehet jövőt építeni.

Talán jól példázza mindezt Horváth Lászlóné Lasnyik Éva története. A gyönyörű, szőke hajú lány a Gödöllői Agrártudományi Egyetem fiatal tanáraként ott volt a rádiónál, majd az élet a Corvin-közbbe sodorta. Kedvességével és önfeláldozó munkájával mindenkit meghódított. A megtorlaskor azonban hiába keresték, mert arra, hogy milyen volt szőkesége, mindenki emlékezett, de a nevére senki. Csak a becenevét tudták a forradalmárok: Kisaranyos.

Legyünk büszkéek rájuk! Őrizzük emléküket szívvel és lélekkel, mert amint ezt egy clevelandi orvos is megírta: „A történelem nem az enyészet öre - ami elmúlt, az nem hull a semmibe, hanem sorsa és alakítója annak, ami utána következik.”

Köszönöm figyelmüket.

Schulek Ágoston emlékkoldal Facebook:

október 14.

Üzenet Szvorák Katitól:

Kedves Edit, kedves egybegyűlteik !

Igen sajnálom, hogy ma nem lehetek Önökkel, Veletek. Lélekben itt vagyok, mert itt a helyem, de szolgálatom másüvé

szólított. Az amerikai magyar evangélikus egyház meghívására koncertezem New Yorktól Torontóig, hogy a kint élő testvéreinket erősítsem magyarságukban, s lelkiekben.

A TF Esték mindig felemelő, emlékezetes ünnepi pillanatokat...

szereztek nekem. Örök emlék Schulek Ágoston személyi varázsa, optimista lelkesége, önzetlen szeretete, szeméből áradó melegsége. Lénye mindig megnyugtató engem is, az örök lámpalázzat.

Kitartó lelkesedésének, igaz őszinte magyarságának, emberiességének, s az általa meghívott remek előadóknek köszönhetően mindig teltházak voltak az estek és jómagam is mindig boldogan bólintottam a felkérésekre, mert tudtam, itt jó ügyet képviselek. Ünnepe volt itt dalra fakadni.

Ő volt kitalálója, mozgatórugója ezeknek az együttléteknél, de ehhez kellett Edit féltő bábáskodása, hogy Ágoston szellemi-magyarság féltő műhelye éljen és hasson. Ágostonra is illenek Confuciusz szavai: „Aki a maga erejéből önmaga ura lesz, olyan, mint a sarkcsillag. Nem mozdul és az egész ég körülötte kering.”

Válságos időkben élünk, de a gazdaságinál sokkalta súlyosabb az az erkölcsi válság, amit lépten-nyomon tapasztalunk mindennap. Ezért kellenek a segítő kezek, a párbeszéd, a szellemi találkozások, mert csak ez tud bennünket felemelni. Ehhez nyújtott segített minden TF Est. Nagyon hiányzik!

"Bármit elveszíthetsz. A vagyonodat, a békességedet, a türelmedet, a hitedet, a családot, az életedet.... Mindent! Csak egyetlen dolog van, amit soha senki nem vehet el tőled, sem el nem veszítheted, az, amit te adtál másoknak."

Szeretettel
Szvorák Katalin
népdalénekes

valamint:

nemzeti.net/szvorak-katalin-a-torontoi-magyar-evangelikusok-vendege-441672.html

www.hirkereso.hu/search?q=Kossuth&timelimitwww.siofokinapilap.hu/cikk/www.pecsinapilap.hu/cikk/

www.miskolcinapilap.hu/cikk